

2. హరితయాత్రికుడు - దరిపల్లి

పారంలోకి ప్రవేశించేముందు:

మంచి పనులను చేస్తూ పోవాలేగాని ప్రతిఫలాన్ని ఆశిస్తూ చేయరాదు. ప్రతిఫలం దానంతట అదే వస్తుందనేది ఆరోగ్యికి. మామిడి టెంక నాటిన ముదుసలి కథ మీరు వినియే ఉంటారు. ఒక వయోవృద్ధుడు మామిడి టెంకలు నాటుతుంటాడు. అటుగా వాహ్యశైకి వెళుతున్న రాజుగారు ఆ వింత చూసి నప్పుతూ నీవు నాటిన విత్తు చెట్టి ఘలములిచ్చుదాక బ్రతికి ఉండువా? అని ప్రశ్నిస్తాడు. దానికి సమాధానంగా వృద్ధుడు ముందు ఎవరో నాటిన చెట్ల ఘలాలను నేను అనుభవించాను. నేడు నేను నాటుతున్నవి భావితరాల కొరకు అంటాడు. అందుకు సంతుసించిన రాజు అతనికి కొన్ని బంగారు నాణములు బహుకరిస్తాడు. వెంటనే ముదుసలి “చూచితిరా! నాటిన విత్తు నాటీ నాటకముందే ఘలము నిచ్చినద” ని చమత్కరిస్తాడు.

ఇటువంటి వ్యక్తులు నాడే కాదు. నేడూ ఉన్నారని నిరూపించిన మహానీయుని గురించి తెలుసుకుండామా!

దరిపల్లి రామయ్యగారు తెలంగాణ రాష్ట్రంలోని ఖమ్మం జిల్లా రెడ్డిపల్లి గ్రామవాస్తవ్యులు. దరిపల్లి రామయ్య గారు అట్టటే చేసిన ఒక చక్కన్ని కిరీటంలాగా ధరిస్తారు. అది అలంకారం కాదు. అదీక సందేశం లాంటి అదేశం. ఎందుకంటే దాని మీద ‘పుట్ట రక్షతి రక్షితః’ అని ల్రాసి వుంటుంది. ఆయన చెట్లు నాటుతూ, నాటమని ప్రజల మనస్సుల్లో నాటుకొనేలా చెబుతుంటారు, మొక్కలను ఉచితంగా పంచుతూ దాదాపు 75 యేళ్ళ వయస్సులో కూడా ఎనలేని క్షమిచేస్తున్నారు. అందుకే ప్రజలు ఆయనను ‘వన జీవి, చెట్ల రామయ్య’ అని పిలుస్తున్నారు. రామయ్యగారు పర్యావరణ పరిరక్షణ, కాలుష్య నివారణల కొరకు చెట్లు నాటడనే కాదు వాటిని బాధ్యతగా పెంచుతున్నారు. సంరక్షిస్తున్నారు.

చెట్లు నాటడం వెనుక ఆయనకు సూర్యార్థి నిచ్చిన సంఘటనల గురించి అడిగినపుడు - అలాంటిని చాలా వున్నాయంటారు రామయ్యగారు. బాల్యంలో ఓసారి తల్లి నల్లని బీరగింజలను నాటగా పచ్చని మొక్కలు మొలవడం-పెరిగి అల్లుకొని తీగలకు పసుపు పూలు పూయడం-

కాయలు కాసి ద్రేలాడటం ఎంతో ఆశ్చర్యంగా గమనించారట. తోటి పిల్లలు పోటీలుపడి అగ్గిపెట్టెలతో పాడుగు పాడుగు రైళ్ళు చేస్తుంటే రామయ్య పుల్లలనే నిశితంగా గమనించారట. వాటి కొనలు నల్లని గింజల్లా ఉండటం వలన వాటిని తీసుకువెళ్ళి మట్టిలో నాటారంట. తల్లి అగ్గిపెట్టెకై వెతికి రామయ్య! అణా పెట్టెకొన్న అగ్గిపెట్టెలోని పుల్లలు పారేసి పెట్టెతో ఆడావా? అని గద్దించిందట. రామయ్య తను చేసిన వానిని చెబితే నప్పుకొని ఏని నాటితే చెట్లు మొలుస్తాయో వినరించిందట.

ముత్తగూడెం బడిలో ఉపాధ్యాయుడు బోధించిన ‘మొక్కలు - వాటి ఉపయోగాలు’ పారం, బడిలోని తోటపని పీరియడ్, హాడ్ మాస్టర్ బి. మల్లేశం, “ఇతరుల చెట్ల కాయలు కోయడం చీవాట్లు తినడం కన్నా, మీరే చెట్లు నాటి వాటి పండ్లు తినండి” అని చెప్పిన మాటలు ఎంతో సూర్యార్థి నిచ్చాయని తెలిపారు. అలాగే అశోకుడు, ప్రతాపరుదుడు బాటలకిరువైపులా చెట్లు నాటారని పాతాల్లో చదువుకోవడం కూడా ఒక కారణమేనంట. అంతేగాక గురజాడ అప్పారాపుగారు.

“స్వంత లాభం కొంత మానుకు పారుగువాడికి తోడుపడవోయి”
“దేశాభిమానం నాకుకర్మని పట్టి గొప్పలు చెప్పుకోయి,
పూని యేదైనాను నొకమేర్
కూర్చు జనులకు చూపవోయి” - అని అంటే

‘మొక్క నాటి చూపా! నాకు తెలిసినది అదే!’ అంటూ సంతోషంగా నవ్వుతూ చెప్పారు. గ్రామంలో రకరకాల వ్యాధులకు మొక్కలు అనేక రకాలుగా ఉపయోగపడటం దాని ద్వారా చెట్ల ప్రాముఖ్యతను గుర్తించడం మరొక కారణం అంటారు. ఈ విధంగా జీవితంలో వివిధ దశల్లో స్వార్థిని పొంది ఇనుమడించిన ఉత్సాహంతో ముందుకు సాగుతున్నారు. ఏ మొక్కను చూపినా ఆ మొక్క ఉపయోగాన్ని అలవోకగా చెప్పుతారు. వనరక్షణ మీద వెంట్యుక్కిపైగా సూక్తులు కూర్చురంట. కుమారుల పెండ్లి కార్చులపై కూడా ‘ఫ్రెక్చు పూతా వనలక్ష్మి ఆశీస్మూలతో’, అని ముందించారు.

మనమరాళ్ళకు ‘హరిత, చందన, పుష్ప’ అనే పేర్లు పెట్టుకున్నారు. ఎండిన మొక్క ఎక్కడ కనపడినా నీళ్ళు పోయకుండా వెనుతిరగరు. రామకోటి రాయడం కన్నా కోటి చెట్లను పెంచడం మిస్కగా భావిస్తారు.

అనేక దుష్టరాక్షసుల సంహారానికి ప్రతీకగా పండుగలు జరుపుకుంటారు. ప్రస్తుతం వికటాట్టహసం చేస్తున్న కాలుష్య రాక్షసుళ్ళి సంహరించడానికి కత్తులు, ఆయుధాలు అవసరం లేదు. ప్రతి ఒక్కరు ఒక్క మొక్కను నాటి ప్రేమగా పెంచితే చాలు. కాలుష్యభూతాలను తరిమికొట్టువచ్చు అంటూ పచ్చని పుడమి కోసం నిత్యం ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ఈ ప్రయత్నంలో భార్య జూనవ్వు చేదోడువాదోడుగా నిలుస్తున్నది.

అడవినుంచి సేకరించిన గింజలను బస్తాలలో నిలుప చేసి తోలకరి వానలు కురియగానే వాటిని నాటి, పెంచి ఆ మొక్కలని అందరికి మొక్కాతిథ్యం పేరుతో శుభ కార్యాలకు బహుమతిగా ఇస్తుంటారు. పారశాలలు, దేవాలయాలు, ప్రభుత్వ కార్యాలయాలు ఒక్కటిమీటి కనిపించిన చోటల్లా షైక్కిలుపై తిరుగుతూ మొక్కలు నాటి భూమాత బుఱాం తీర్చుకుంటున్నారు.

దీనిని గుర్తించెన

- జిల్లా అటవీశాఖ ‘పర్యావరణ అవార్డును’
- అకాడమీ అఫ్ యూనివర్సిటీ గోబల్ పీఎస్-గౌరవ డాక్టరేట్సు’
- భారత ప్రభుత్వం 2017లో పద్మశ్రీ పురస్కారాన్ని అందించారు.

ఈ సందర్భంగా అనేక ప్రతికలు, ప్రసార మాధ్యమాలు ఇతనిని ‘హరిత యాత్రికుడు’, ‘వనమాలి’, ‘గ్రీన్ వారియర్’, ‘గ్రీన్ ట్రూసేడర్’ అని అనేక విధాల కొనియాడాయి.

దీనికి ప్రతిస్పందన దరిపల్లి మాటలలో:

- ఈ అవార్డుతో బాధ్యత మరింత పెరిగింది. అనేక మంది ప్రేరితులపుతారని నమ్ముతున్నాను.
- ఉద్యానవనంలో విహారించినంత ఆనందంగా ఉంది.
- ప్రభుత్వం నమ్మ కాదు పర్యావరణ పరిరక్షణను గుర్తించారు.
- అందరూ నాలాగా మొక్కలు నాటుతారని, వనబీపులపుతారని నా ఆశ.
- చేసింది తక్కువ, చేయాల్సింది ఎక్కువని నేను భావిస్తున్నా.
- నేను నాటిన కోటిచెట్ల నీడలో రేపటి తరం సుఖంగా ఉండాలనేదే నా తపస.
- మొక్కలు నరికేవారేగాని నాటేవారు కనబడటం లేదు.

**“చెట్లను పెంచుటే ధ్యేయమురా ఇది
మానవ జాతికి రక్షణరా ఇది
నే చదివిన జీవిత పారమురా ఇది” అంటారు
దరిపల్లి రామయ్**

రామయ్ గారి మొక్కలోని స్వార్థితో-

**మొక్కల్ని నాటుదాం!
మొక్కల్ని సాకుదాం!!
ముందుకు సాగుదాం!!!**

రోడ్డ వెంట ఆయన నాటిన
నిద్ర గన్నేరు విత్తనాలు మహావృక్షాలుగా
పెరిగాయి. ఇద్దరు మనుషులు
చెట్టు కాండాన్ని బాహుపులు చాచి
పట్టుకున్నా చేతులు కలుపవు.

చెట్టు లేని చేట విత్తనాలు చల్లి అవి
మొలకెత్తితే ఆ విత్తనానికి పునర్జ్ఞస్తు
నిచ్చిపట్టు నేను భావిస్తా!
- దరిషట్లి రామయ్య

రెండు కేజీల రామ తులసి విత్తనాలు
భద్రాచలం దగ్గర పర్మాలలో
సేకరించి తిరుమలకు పంపారు
రామయ్యగారు.

I. వినండి-సంభాషించండి.

- మీకు తెలిసిన కొన్ని చెట్ల పేర్లను చెప్పండి.
- 'పృష్ఠోరళ్లతి రక్షితః' - సంభాషించండి.
- చెట్టు పర్మాపరణ పరిరక్షణకు, కాలుష్య నివారణకు ఎట్లు ఉపయోగసుడుతున్నాయో సంభాషించండి.
- రకరకాల వ్యాధులకు మొక్కలు పెంచడం ఉపయోగకరం - సంభాషించండి.

II. చదపండి-అలోచించండి-రాయండి.

A. పదజాలం పెంపాందించుకుందాం.

వాహ్యాల్చి = విహిరం; సూర్యాల్చి = ఉత్సాహం; చీవాట్లు = తీట్లు, నిందా వాక్యాలు; ఇనుమడించుట = రెండింతలవుట; అలవోకగా = తేలికగా; సూక్షులు = మంచి మాటలు; ప్రతీక = గుర్తు; సుడమి = భూమి; నిత్యం = ఎప్పుడూ; చేదోడువాదోడుగా = సహాయంగా; స్ఫురణ = కదలిక; తపన = అధికమైన ఆసక్తి; ధ్యేయము = లక్ష్యం.

B. చర్చించండి-రాయండి.

- దరిషట్లి రామయ్యగారు జన్మించినది.
- రామయ్యగారిని ప్రజలు పీలుస్తున్న పేర్లు.
- రామయ్యగారు తన మనుమరాళ్లకు పెట్టిన పేర్లు.
- దరిషట్లి రామయ్యగారు భూమాత బుఱాం తీర్పుకుంటున్న విధం.
- రామయ్యగారి సేవలను గుర్తించి వివిధ సంస్థలు బహుకరించిన అవార్దులు/పురస్కారాలు.
- రామయ్యగారిని వివిధ పత్రికలు, ప్రసారమాధ్యమాలు కొనియాడిన విధం.
- పురస్కారాలు/అవార్దులు పొందిన తరువాత దరిషట్లి రామయ్యగారి ప్రతిస్పందన.

III. కృత్యం:

పాత్యభాగంలోని కింది పరిచ్ఛేదాన్ని చదివి, సూచనామసారం కృత్యాలు చేయండి.

A. చెట్లు నాటడం వెనుక దరిషట్లి రామయ్యగారికి సూర్యాల్చి నిచ్చిన ఏమైనా నాలుగు సంఘటనలు:

- _____
- _____
- _____
- _____

చెట్లు నాటడం వెనుక ఆయనకు సంతోషంగా నవ్వుతూ చెప్పారు.

A. కింది పదాల వచనం మార్చి రాయండి.

1) లీగ = _____

2) ఉపాధ్యాయులు = _____

B. స్వీయమృందన:

చెట్లు నాటడం వలన కలుగు ప్రయోజనాలను గూర్చి మీ సొంత మాటల్లో రాయండి.

IV. భాషావగాహన:

అ. కింద గీతగీసిన పదాలు ఏ భాషాభాగములకు చెందినవో రాయండి.

ఏ మొక్కను చూపినా దాని ఉపయోగాన్ని అలవేకగా చెప్పుతారు.

మొక్క = _____ దాని = _____ అలవేక = _____ చెప్పుతారు = _____

అ. కింది పదాలకు వ్యతిరేకపదాలు రాయండి.

1) బాల్యము X []	2) ఉపయోగం X []	3) మేలు X []
4) సంతోషము X []	5) ఉత్సాహం X []	6) తక్కువ X []

1) ఉట్టి అంటే తెలుసా? పూర్వకాలం పాలు, పెరుగు, వెన్న, నెఱ్యలను

కుండలలో పెట్టుకొనేవారు. వాటిని కుక్కలు, పిల్లలకు అందకుండా

భద్రపరచుకోవలని వచ్చేది. అందుకొరకు తాళ్ళతో అల్లిన ఉట్టిలో పెట్టేవారు.

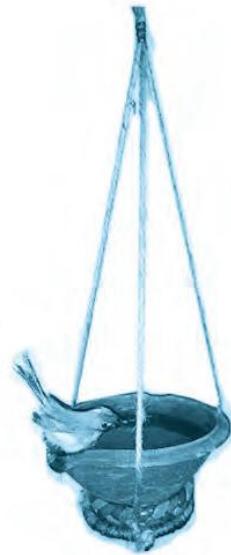
- వెన్నదొంగ అని ఎవరిని అంటారు?
- మీనా - రాజు, నీరు దొరకక ఎండలకు విలవిలలాడుతున్న పట్టుల కొరకు చిన్న చిన్న ఉట్లు అల్లి అందులో మట్టి పాత్రలు పెట్టి నీరుపోశారు. ఇంటి బయట చెట్లకు వేలాడదీసారు.

జట్టుపని : చర్చించండి - చేయండి.

మీరు వేసవిలో ఇంకా ఏమేమి చేయాలనుకున్నారో? చర్చించండి, రాయండి.

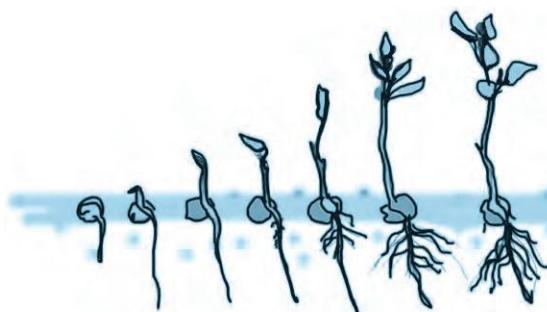
2) నీకు నచ్చిన చెట్టును గూర్చి కింది అంశాల ఆధారంగా వర్ణించి రాయండి.

● వివిధ రకాల చెట్లు	● అందులో నీకు నచ్చిన చెట్లు	● నచ్చుటకు కారణములు
● లాభములు	● ముగింపు	

సృజనాత్మకత:

“అదునులో నాటితే
పదునుగా పెరుగుతా
కంపలో విసిరినా
సాంపుగా మొలుస్తా

సాంపుగా సాకితే
ఇంపుగా పెరుగుతా
ఎదిగి ఎల్లప్పుడు
మీక్కేషుమే కోరుతా..... అని విత్తనం

అంటుందంటారు మీ దరిష్టి రామయుతాత మరి మొక్క/పుష్టం ఏమంటుందో డిపోంచి మీరొక కవిత రాయండి.

అంతర్జాలంలో వెదుకుదాం.
అదనపు సమాచారం
తెలుసుకుందాం.

- వివిధ రకాల ఔషధమొక్కలను గురించిన సమాచారాన్ని అంతర్జాలంలో సేకరించి, వాటి ప్రయోజనాలను గూర్చి నేస్తంతో చర్చిద్దాం.
- దరిష్టి రామయ్ గురించిన దృశ్య చిత్రాలను (నీడియో) చూద్దాం. స్వార్థిని సాందుదాం.

ఉపా : కింది వాక్యాలు గమనించండి.

1. పిల్లలు పారాలు విన్నారు.
2. పిల్లలు పారాలు నింటున్నారు
3. పిల్లలు పారాలు విసబోపుచున్నారు.

శ్యామ్ నువ్వు చెప్పు ఈ మూడు వాక్యాల్లో క్రియ ఒకేలా ఉందా?

శ్యామ్ : లేదు సార్. మొదటి వాక్యంలో పని జరిగిపోయినట్లుగా ఉంది.

ఉపా : ఇలా జరిగిపోయిన పనిని తెలియజేయు కాలం ‘భూతకాలం’.

రెజీనా! రెండవ వాక్యం గురించి నువ్వు చెప్పు

రెజీనా : పని జరుగుచున్నట్లుగా ఉంది సార్.

ఉపా : అంటే జరుగుచున్న పనిని తెలియజేయుకాలం ‘ప్రథమాన కాలం’.

సయ్యద్! మూడవ వాక్యం గురించి నువ్వు చెప్పు.

సయ్యద్ : జరగబోపుచున్న పనిని తెలియజేయు కాలం.

ఉపా : అంటే జరుగుబోపుచున్న పనిని తెలియజేయు కాలమును ‘భవిష్యత్కాలం’ అంటారు.

లేఖనమైపుణ్యాలు - లేఖారచన

మన మనోభావాలను వ్యక్తం చేయడానికి లేఖలు మంచి సాధనాలు. లేఖలు రెండు రకాలు. అని (అ) అధికార లేఖలు (నియత లేఖలు) (ఆ) అపథికార లేఖలు (అనియత లేఖలు) ఇతే ఏరకమైన లేఖ రాయడానికైనా కొన్ని సూచనలు పాటించాలి.

ఇప్పుడు అపథికార (అనియత) లేఖలు రాయడానికి పాటించాల్సిన సూచనలు చూద్దామా!

సూచనలు : (1) కుడివైపు పైభాగంలో మీ చిరునామా 4, 5 వరుసల్లో రాయాలి. (2) ఉత్తరం ఎవరికి రాస్తున్నామో వారిని సంబోధించాలి. ఉదా: పూజ్యాలైన నాన్నగారికి, ప్రియమైన స్నేహితునికి.. (3) మొదటి పరిచేధంలో (పేరాలో) వారి క్లేము సమాచారాలు అడిగి, మన క్లేము సమాచారాలు తెలియజేయాలి. (4) రెండవ పరిచేధంలో రాయదలచిన విషయ వివరణ రాయాలి. (5) చివరి పరిచేధంలో ముగింపు రాయాలి. (6) ఆ తర్వాత కుడి చేతి వైపు కింద ముగింపు, సంబోధన, లేఖ రాసిన వారిపేరు (7) పిదప ఎడమ చేతి వైపు లేఖ ఎవరికి రాస్తున్నామో వారిపేరు, చిరునామా రాయాలి.

ఇప్పుడు కింది అంశాల ఆధారంగా హరిణి, చంద్రికకు రాసిన లేఖను పక్కపుటులో చదిని నేర్చుకుండాము.

అంశాలు

చంద్రిక చిరునామా

- నీ (హరిణి) చిరునామా
- సంబోధన
- మొదటి పేరా : క్లేము సమాచారాలు
- రెండవ పేరా : లేఖలో అడిగిన విషయం
- * క్యాంపుకు ఎప్పుడు వెళ్లారు?
- * క్యాంపుకు ఎక్కడికి వెళ్లారు?
- * అక్కడి విశేషాలు
- * నీవేంధంగా గడిపాపు
- * అభారి పేరా, ముగింపు
- ఇట్లు, మీ స్నేహితురాలు, హరిణి.

